

Jiří Jaroš Nickelli: Norimberský soud o Katyni

infokuryr.cz/n/2023/02/06/jiri-jaros-nickelli-norimbersky-soud-o-katyni

kuryr

6. února 2023

Na margo současného procesu proti dr. Skálovi a společníkům, jako historik etnograf musím připomenout reálie, které hodnotil o katynském masakru mezinárodní soud, který doposud nikdo nezpochybnil, pokud je mi známo. Pokud se pak týká výnosů jelcinovské prokuratury o tomto případě – pokud je mi známo – jsou v rozporu se závěry Norimberského soudu (mohu se ovšem v tomto ohledu i mýlit).

Československo mělo na Norimberském soudu jednak čs. žalobce gen. justiční služby JUDr. Bohuslava Ečera, jednak soudního zpravodaje, Dr. Rostislava Kocourka. Soudní zpravodaj dr. Kocourek podrobně referoval týden po týdnu o průběhu norimberského procesu. Zachytil rovněž jednání o katynském masakru polských vojáků a důstojníků, což je historický fakt, který nelze nijak zpochybnit. Polský národ tímto masakrem utrpěl strašlivou ztrátu.

Rostislav Kocourek o Norimberském procesu vydal obsáhlou knihu, publikovanou v nakladatelství Fr. Borového v Praze roku 1946 v Knihovně aktualit, Sbírce kulturně politických aktualit, řízené Ferdinandem Peroutkou.

Kocourkova kniha nese název “Svět žaluje v Norimberku” a je takřka stenografickým reportem o průběhu celého procesu proti německým válečným zločincům.

Nyní cituji doslovný text reportu dr. Kocourka o masakru polských válečných zajatců v Katyni. Dr. Kocourek svůj report sepsal takto:

“Mimořádná státní sovětská komise, která vyšetřovala hromadnou popravu polských válečných zajatců v Katynském lese, se skládala z akademiků Burdenka, Alexeje Tolstého a metropolity Nicolase, z předsedy Všeslovanského výboru generála Gordunova, předsedy výkonného výboru Červeného kříže a půlměsíce Kolesnikova, lidového komisaře výchovy akademika Potemkina, přednosty lékařského oddělení Rudé armády generála Smirnova, předsedy okresního výkonného výboru smolenského Melnikova.

Toto jsou závěry její zprávy:

Na základě všeho materiálu, výslechu více než jednoho sta svědků, zpráv lékařských odborníků, dokumentů a dokladů, osobního majetku nalezeného v hrobech v Katynském lese, došli jsme k těmto konečným závěrům:

Polští zajatci byli drženi před válkou ve třech táborech na západě od Smolenska a zaměstnání při stavbě dráhy. Zůstali tam, i když Němci v září 1941 obsadili Smolensk.

Na podzim roku 1941 německé okupační úřady vykonaly v Katynském lese hromadnou popravu polských válečných zajatců ze zmíněných táborů. **Zajatci byli postríleni vojenskou německou jednotkou, kamuflovanou jménem Staff 537, zákopnický prapor. Veleli nadporučík ARNES, nadporučík RECHTS a poručík HOTT.**

Když se celková politická situace na konci roku 1943 pro Německo zhoršila, německé úřady učinily řadu opatření, aby uvalily vinu ze svých vlastních ukrutností na sovětské organizace, vyprovokovaly tak obyvatelstvo a probudily spory mezi Rusy a Poláky.

Především se Němci snažili přemlouváním, podplácením, hrozbami, barbarským mučením najít svědky mezi sovětskými občany, aby od nich dostali falešné výpovědi, jakoby polští váleční zajatci byli postřeleni sovětskými organizacemi na jaře 1940. Za druhé, přivezli na jaře 1943 další mrtvoly polských zajatců z nejrůznějších míst a dali je do otevřených hrobů. To mělo dvojí účel. Jednak zakrýt vlastní zločiny spáchané na polských zajatcích na jiných místech, a pak rozmnožit počet “obětí bolševických zvěrstev v Katynském lese”. V době, kdy připravovali tyto provokace, německé okupační úřady zaměstnávaly na 500 sovětských válečných zajatců při kopání hrobů v Katynském lese. Jakmile hroby byly vykopány, sovětští zajatci byli postřeleni.

Právním a lékařským vyšetřením bylo nade vší pochybnost zjištěno, že střelení bylo provedeno na podzim 1941. Dále, že němečtí kati používali při vraždění polských válečných zajatců tutéž metodu, jako při hromadných vraždách sovětských občanů v Orlu, Voroněži, Krasnodaru a v samém Smolensku, to jest ránu z pistole ze zadu do krku. Výpovědi svědků, nálezy lékařské komise a materiál objevený ve hrobech plně potvrzují tyto závěry.” *(Konec citace reportu Dr. Rostislava Kocourka o jednání komise na Norimberském soudu.*

Kocourek R., Svět žaluje v Norimberku, Borový Praha 1946, str. 313-314. Zvýrazněné texty provedl autor této zprávy – JJN.)

Po citaci této zprávy R. Kocourek dodává toto:

“Katyn je jedním z činů, jimiž byla prováděna politika vyhlazení slovanských národů. Když se polští důstojníci a vojáci vrátili ze zajateckých táborů, uzavírá polská oficiální zpráva, měli jsme možnost dovědět se další podrobnosti o poměrech v německých

zajateckých táborech. A všechny tyto podrobnosti potvrzují, že byla jednotná linie politiky v instrukcích a nařízeních, pokud jde o polské zajatce. Kruté zacházení, utrpení a nelidské podmínky byly zjevem obecným. Vražda a těžké tělesné ubližování zjevem častým.”

Pro srovnání s jinou interpretací Katynu můžeme použít knihy Joe J. Heydeckera a Johannese Leeba, “Norimberský proces”, Ikar, české vydání 2007, z něm. originálu 1958, 2003 Verlag Kiepenhauer a Witsch, Köln, str. 466 ad.

Autoři uvádějí jinak znějící podobná jména německých důstojníků – AHRENS, REX a HODT přičemž se diskutuje o tom zdali HODT nebo HOTH. O výsleších svědků uvádějí, že prý zákopnická jednotka “byla rozptýlena a nikdy by se nesešlo zaráz 150 pistolí” na masovou vraždu.(Argument??) Dále se tam probírala otázka svědků a viníků Vyšetřovatel Smirnov se tázal svědka Ahrense, zdali je mu známo, že je počítán k popravčím masakru, a on odpověděl, “Ale tady je nějaký nadporučík Arnes.” Klasický případ přesmyčky?

Dále byla řešena otázka munice, bylo zjištěno, že to byla munice německá od fy Gero. Ovšem autoři tvrdí, že tato munice byla běžná v regionu v baltských zemích. Případ prý na Norimberském soudu dále nebyl rozebírán, (!) až v roce 1952 americká komise výbor amerického Kongresu bez sovětské strany tvrdila, že vina leží patrně na Sovětech (?).

Autoři celý případ otevírají německým oznámením z roku 1943 obviňujícím bolševiky ze zvěrstev. Autoři hovoří rovněž o mezinárodní komisi lékařů, kde byli i lékaři z Protektorátu, Bulharska, Finska, Dánska, Itálie, Holandska, Rumunska Švýcarska, Slovenska a Maďarska. Němci kontrolovaná komise údajně zjistila, že ke střílení došlo “v březnu a dubnu 1940”, kdy tam údajně byly ruské zajatecké tábory. (?)

K opačným výsledkům dospěly výsledky nacisty gen. Bacha-Zelewského a esesáka Ohlendorfa, kteří potvrdili masové zabíjení zajatců v Polsku. Byli vyslýcháni americkým vyšetřovatelem Amenem a sovětským vyšetřovatelem Pokrovským.

Nesmírně zajímavý byl výslech bulharského lékaře Markova, který tvrdil, že doba pohřbů mrtvých byla zásadně kratší než tři roky (od roku 1940!) – rok až rok a půl! Tudíž pak by nemohli být popravčími Sověti, nýbrž pouze Němci. Tutu okolnost autoři pouze uvádějí bez dalších komentářů.

Autoři tvrdí, že v I. vydání museli vynechat kapitolu o Katyni, až za vlády Jelcina jim to bylo umožněno. Přitom prý Jelcin vyčítal Gorbačovovi, že vše utajoval (??) Vzhledem k tomu, že jelcinovská prokuratura se dopustila dalších justičních omylů, například rehabilitace nacisty generála von Pannwitze, který velel oddílům ROA – vlasovcům, (také našemu nacistovi Schoellerovi) a byl popraven roku 1947, přičemž zločiny vlasovců v Itálii a v Jugoslávii byly prokázány i tamními dokumentátory, je celý postoj ke Katyni dodnes nevyřešen a neobjasněn.

Je jasné, že katynský masakr byl genocidou, stejnou, jako byly genocidy slovanského a židovského obyvatelstva v Babím Jaru, ve Lvově a jinde, za něž tam odpovídají jak němečtí nacisté a jejich spojenci, tak i banderovci jako Šuchevyč a další.

Otázka, kterou zatím plně zodpovědět nelze, je, která velmoc byla za tento masakr zodpovědná? Indicie podle všeho však nemluví pro absolutní německou nevinu! Podle mého názoru je dokonce možné, že popravovaly obě strany(?) To však je oblast hypotéz, nepatřících do pozitivistické historie.

Důkazy o německém střelivu a o pozdním pohřbívání mladším než byl rok 1940 by svědčily v neprospěch Němců. Bulharský lékař by si nedovolil by falšovat své nálezy. Jeho nález je ovšem v přímém

protikladu k nálezu německé komise roku 1943. Otazníky katynského masakru tak stále zůstávají otevřeny.

Autor: Jiří Jaroš Nickelli, Spol. L. Svobody Brno

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: